

धृष्टद्युम्नरथं गत्वा भैमसेनिस्ततो नृप । धनुर्घोरं समादाय महदिन्द्रायुधोपमं । १८२०
 मुमोच निशितान् वाणान् पुनर्द्रौणैर्ब्रह्मात्मनः । धृष्टद्युम्नोऽप्यसम्भ्रान्तो मुमोचाश्रीविषोपमान् । १८२१
 सुवर्णपुङ्खनं प्रवरान् द्रौणपुत्रस्य वचसि । ततो मुमोच नाराचान् द्रौणिस्तांश्च सहस्रशः । १८२२
 तावप्यग्निसमस्यैर्जघ्नतुस्तस्य मार्गणान् । अतितीव्रमभूद्युद्धं तयोः पुरुषसिंहयोः । १८२३
 योधानां प्रीतिजननं द्रौणेश्च भरतर्षभ । ततो रथसहस्रेण दिरदानां त्रिभिः शतैः । १८२४
 षड्विंशजिसहस्रश्च भीमस्तं देशमाव्रजत् । ततो भीमात्मजं वीरं धृष्टद्युम्नञ्च सानुजं । १८२५
 अयोधयत धर्मात्मा द्रौणिरुत्कृष्टविक्रमः । तत्राहुततमं द्रौणिर्दृश्यामास विक्रमं । १८२६
 अशक्यं कर्तुर्भन्येन सर्वमूतेषु भारत । निमेषान्तरमात्रेण सायसूतरथदिपान् । १८२७
 अचोद्विणीं राक्षसानां शितैर्वाणैरशातयत् । मिषतो भीमसेनस्य हैडिम्बोः पार्षतस्य च । १८२८
 यमयोर्द्वैर्धृष्टपुत्रस्य विजयस्याच्युतस्य च । प्रगाढमञ्जागतिभिर्नाराचैरथ ताडिताः । १८२९
 निपेतुर्दिरदा भूमौ विष्टङ्गा इव पर्वताः । निकृत्तैर्हस्तिहस्तैश्च विचरद्भिरितस्ततः । १८३०
 रराज वसुधा कीर्णा विसर्पद्भिरिवोरगैः । द्वित्रैः काञ्चनदण्डैश्च नृपच्छत्रैः चित्तिर्बभौ । १८३१
 द्यौरिवोदितचन्द्रार्का गहाकीर्णा युगचये । प्रवृद्धध्वजमण्डूकां भेरीविस्तीर्णकच्छपां । १८३२
 कृचहंसावलीजुष्टां फेणचामरमालिनीं । कङ्कटध्रुमहायाहां नैकायुधस्रषाकुलां । १८३३
 विस्तीर्णगजपाषाणां हस्त्यश्वमकराकुलां । रथचित्रमहावप्रां पताकासुविरद्रुमां । १८३४
 शरमीनां महारौद्रां प्रासशक्नुष्टिदुण्डुभां । मञ्जामांसमहापङ्कां कवन्धावर्जितोडुपां । १८३५
 केशशैवलकल्पापां भोरूणां कम्पलावहं । नागेन्द्रहययोधानां शरीरव्ययसम्भवां । १८३६
 शोणितौघमहावेगां द्रौणिः प्रावर्त्तयन्नदीं । योधार्त्तरवनिर्घोषां क्षतजोर्भिसमाकुलां । १८३७
 पदार्तिभिर्ब्रह्मघोरां यमक्षयमहोदधिं । निपात्य राक्षसान् वाणैर्द्रौणिर्हैडिम्बिमाईयत् । १८३८
 पुनरथतिसंक्रुद्धः सवृकोदरपार्षतान् । स नाराचगणैः पार्थान् द्रौणिर्विद्धा महारथान् । १८३९
 जघान सुरथं नाम द्रुपदस्य सुतं विभुः । पुनः शत्रुञ्जयं नाम सुरथस्थानुजं रणे । १८४०
 बलानीकं जयानीकं जयञ्चात्र निजप्रिवान् । पुनः शरेण तीक्ष्णेन द्रौणिः सिंह इवान्नदन् । १८४१
 जघान स पृषधुञ्च चन्द्रेणञ्च मानिनं । कुन्तीभोजसुतांश्चासौ दशभिर्दश जप्रिवान् । १८४२
 श्रुतायुषञ्च राजेन्द्र द्रौणिर्निन्ये यमक्षयं । त्रिभिश्चायैः शरैस्तीक्ष्णैः सुपुङ्खैरक्तलोचनैः । १८४३
 शत्रुञ्जयञ्च बलिनं शक्रलोकं निनाय ह । अश्वत्थामा सुसंक्रुद्धः सन्धायोयमजिह्वगं । १८४४
 मुमोचाकर्णपूर्णेन धनुषा शरमुत्तमं । यमदण्डोपमं घोरमुद्दिश्याद् घटोत्कचं । १८४५
 स भित्त्वा हृदयं तस्य राक्षसस्य महाशरः । विवेश वसुधां भित्त्वा सपुङ्खः पृथिवीपते । १८४६
 तं हतं पतितं ज्ञात्वा धृष्टद्युम्नो महारथः । द्रौणेः सकाशाद्राजेन्द्र अपनिन्ये रथान्तरं । १८४७
 तथा पराङ्मुखरथं सैन्यं यौधिष्ठिरं नृप । पराजित्य रिपून् वीरो द्रौणपुत्ता ननाद ह । १८४८
 पूजितः सर्वलोकैश्च तव पुत्रैश्च मारिष । १८४९